

skat og lavere ydelser mister mere end 2/3 af en indkomstfremgang. Dvs. de har et ringere udbytte af ekstra indsats end de højstlønnede, der er beskyttet af skatteløftet på 2/3 af de sidst tjente 100 kr.

Den lavere marginalskat gør, at det ikke bliver så dyrt for staten at løse disse resterende problemer.

Desuden betyder anvendelsen af bruttoindkomsten som grundlag for tildeling af ydelser, at store fradrag ikke længere kan give anledning til, at personer med stor reel indkomst får andel i de sociale ordninger.

Skatteudvalget har ikke haft lejlighed til en nærmere drøftelse af den tekniske udformning af en ydelsesreform, men vil gå ind i overvejelser herom.

Delbetænkning.

Afsnit IV.

Beskatning af erhvervslivet — ligning — kontrol — skat på formuegevinster.

Selskabsskatten bør indrettes, så skat af overskud efter fradrag af udbytte bliver 50 pct.

Derved ophæves dobbeltbeskatningen af aktieudbytter uden indtægtstab for det offentlige.

Selskaberne opkræver en foreløbig kilde-skat af udbytter på 50 pct.

Der kan lægges loft over den andel af overskuddet, de fradragsberettigede udbytter kan udgøre, for at forhindre et fald i virksomhedernes selvfinansiering ved ophævelsen af dobbeltbeskatningen.

Personligt ejede virksomheder foreslås beskattet som selskaber — dvs. med 50 pct. — for den del af årets overskud, der *ikke* tages ud til ejernes private forbrug.

Den del af indtjeningen, ejerne tager ud i årets løb, skal beskattes som løn.

Medhjælpende ægtefæller i selvstændige erhvervsvirksomheder — uanset om det er manden eller kvinden — må gives ret til at få henført til særskilt beskatning 25 pct. — dog maksimalt 30.000 kr. — af ægteparrets samlede skattepligtige udtræk fra virksomheden. Derved opnås — ud over regeringens forslag om forbedring af reglerne for medhjælpende hustruer — en ligestilling mellem kønnene.

Opdelingen af personlige virksomheders indtjening til beskatning hos person og virk-

somhed forudsætter effektive kontrolinstrumenter. Det er desuden påkrævet med særlige lovregler eller administrative lempelser for skattemæssigt at lette start og nedlæg-gelse af virksomheder. Disse forhold må nærmere udredes.

Formålet med opdelingen er at forhindre lave skattepligtige personlige indkomster sammen med et stort forbrug. I tilfælde af ekstraordinære afskrivninger kan der netop efter gældende regler være tale om stort udtræk af virksomheden til forbrug, uden at der betales indkomstskat. Med opdelingen vil der i stedet blive en personlig indkomst til beskatning og et tilsvarende underskud i virksomheden. Dette underskud kan først udnyttes, efterhånden som der er „plads“ til at modregne i den indtægt, der henføres til virksomheden: Dvs. at fradraget for afskrivningerne kun kan foretages inden for virksomhedens eget overskud og ikke i evt. løn-indtægt.

For *hobby- og spekulationsprægede bierhverv* for højtlønnede (bylandmænd, trusseredere m. v.) er konsekvensen af de foreslåede regler for erhvervsbeskatning, at man ikke kan spare skatten af lønnen på grund af underskudsgivende virksomhed. Et permanent underskud kan aldrig føre til skattelettelse.

Skærpede regler for repræsentations- og kørselsfradrag.

Der må sættes ind over for afholdelsen af faktiske private forbrugsudgifter som fradragsberettiget driftsomkostning, hvadenten fordelen tilfalder ejere eller ansatte.

Retten til at fradrage repræsentationsudgifter bør som hovedregel bortfalde, idet kontrolmulighederne er ringe og betydningen af reelle repræsentationsudgifter for den samlede virksomhedsdrift er beskeden. Der bør dog fortsat kunne fradrages i eksportvirksomhed.

Reglerne om anvendelsen af sommerhustilbud, firmabil og andre naturalieydelser som personalegoder bør skærpes og vil blive taget op i den endelige betænkning.

Indsats mod skatteunddragelser.

I øjeblikket er langt den største del af personalet i skatteadministrationen beskæftiget med lønmodtagernes og pensionisterens skatteforhold.

Kontrolloven, som vi kender den, er god